

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An rectè fecerit sumendo in Sacristia talem Hostiæ particulam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

fit administrandum, qui moraliter non censetur expectare posse finem Sacrificii, poterit Sacerdos ab altari discedere, & accepta secum S. Eucharistia in domum moribundi se conferre, ut ei Sacramentum ministret, omittis precibus, & orationibus in administratione Sacramentorum præscriptis, post peractum Sacrificium recitandis; debet enim Sacerdos operam dare, ut quàm citissimè potest, se expediat, & ad perficiendum Sacrificium redeat.

Idem quoque est, si poenitentia Sacramentum suscipere non possit, possit tamen Eucharistiam, vel extremam Unctionem; quia eo casu Eucharistia, vel extrema Unctio est infirmo moraliter necessaria. Quòd si necessitas tanta non sit, uti si v. g. paulò antè Sacramentum poenitentia infirmus suscepisset; non decet tunc sacrificantem post consecrationem, vel etiam inceptum Canonem, exutis S. vestibus, Sacrificium relinquere, sed permittere possit infirmum absque Viatico mori, cum moraliter tunc ad salutem illi necessarium non sit, uti docent Zambrian, cap. 4. dub. 6. n. 5. Palao l. c. Laym. l. c. Henriq. alique. Si quidem, ut ajunt, è templo exire debeas: nam si homo in ipso templo existens sacro Viatico indigeat, quia subito morbo correptus, mox moriturus time-

tur, poterit, imò juxta alios debet, etiam post consecrationem ab altari discedere, & Sacramentum ministrare; quia brevis illa interruptio ex necessitate proximi honestatur, & cum in templo existas, ab altari non censeri moraliter discedere. Ex modò dictis colligitur, Valentinum rectè egisse Sacrum Viaticum ad Susannam deferendo, illudque eidem ministrando, saltem si non paulò antè Susannæ Confessionem excepisset, & Sacramentum poenitentia eidem ministrasset, secundum superius dicta.

Ad 2. Q. R. cum Suarez. D. 538 68. Valq. D. 211. c. 6. Lug. D. 15. S. 4. Fagund. l. 3. a. 5. n. 24. Dicastill. D. 9. quæst. 7. Arriaga de Eucharist. D. 44. n. 51. Navar. c. 25. n. 89. Bonac. Valq. Coninck, aliisque communiter posse à Sacrificante etiam post abluionem sumi reliquias S. Hostia à se consecrata in corporali, vel Patena repertas. Ratio est; quia reliquæ, seu fragmenta illa pertinent ad eandem actionem, seu ad complementum ejusdem Sacrificii, ad quod consumandum Sacrificans jus habet, & ratio ulterior est; quia sufficit, si Sacrificans jejunus inchoet actionem, licet non ad omnes, & singulas ejus partes sit jejunus, ut sæpè contingit, quando particula S. Hostia missa in Calicem adharet adhuc Calici, vel

vel palato post sumptam ablu-
tionem, quam particulam adhibita no-
va ablutione trajicere licet. Imò ex
principio illo communiter recepto,
quòd satisfaciatur legi, qui sum-
ptionem inchoat jejunus, Suarez,
Vasq. Lugo, Diana Dicastillo, Pa-
lao, Coninck, aliique docent,
licere etiam post longam Eucha-
ristiæ distributionem, in fine Sa-
cri sumere deciduas micæ; quia
non censetur esse nova Com-
munionio, sed pertinere ad com-
plementum tum Sacrificii, tum
communiois, quam jejunus in-
choavit. Quin imò plures apud
Dianam 3. p. tr. 4. R. 45, &
Burghab. cent. 3. cas. 37. post
Granadum in 3. p. contrav. 6. tr.
10. D. 8. docent etiam adhuc
in Sacristia posse à Sacrificante,
Sacris tamen vestibus induto,
ejusmodi particulas, seu frag-
menta sumi, tum ob insinuatam
modò rationem; tum quia, si
nondum fuit Sacris vestibus ex-
utus, non censetur Sacrificans
omnino, ac totaliter absolvisse
Sacrificium & communionem,
cujus talis particula est comple-
mentum. Alii tamen apud Dia-
nam, & Dicastill id negant, eò
quòd post recessum ab Altari, &
loco Sacrificii jam censeatur ab-
solutum convivium, & Sacrifi-
cium.

Unde melius, si absque irre-
verentia, & aliorum turbatione
ejusmodi fragmenta asservari pos-
sunt, reservantur, ad altare re-

portanda, & ab alio postea Sa-
cerdote ante ablutionem sumen-
da, præsertim si sint particulæ
valde notabiles, vel media ho-
stia, uti contingit in casu Valen-
tini Sacerdotis.

Ad alterum Q. an, si hujusmo-
di reperta fragmenta in alio Sa-
crificio ab alio Sacrificante fue-
runt consecrata, post ablutionem
sumi possint, controversum est
inter DD. Complures probabilius
negant cum Suarez, D. 68. Sect.
6. Vasq. D. 211. c. 5. n. 57. Co-
ninck q. 80. a. 8. n. 67. Bonac.
D. 4. q. 6. p. 2. n. 14. aliisque
citt. Quia horum sumptio non
pertinet ad Sacrificium, & com-
munionem hujus Sacerdotis Sa-
crificantis, nec unam efficit cum
sumptione præcedente ablutio-
nem; adeoque non habet jus su-
mendi non jejunus eas particu-
las, quarum sumptio non est ali-
qua consumatio sui Sacrificii:
Unde si commodè asservari pos-
sunt, servandæ sunt.

Alii tamen cum Palao tr. 21,
D. unic. p. 13. Marchi de Sacram.
Ord. tr. 3. p. 3. c. 3. R. 19. Tam-
bur. de Exped. Commun. c. 2. §. 2,
n. 38. Burgh. cent. 3. Cas. 37. as-
serunt probabiliter, ejusmodi
particulas ab alio Sacerdote con-
secratas, & in Corporali, vel
patena post ablutionem reper-
tas adhuc sumi posse à tali
Sacrificante. Rationem dant;
quia